

Vi har fått en hilsen fra Ingeborg Haugset som var i Bolivia for å adoptere barn.

På besøk i Cochabamba

I tiden 25. januar til 13. mars var vi to par i Cochabamba p.g.a. adopsjon av barn. May Kristin var oversetteren vår, og vi hadde god kontakt med henne. Hun var helt fantastisk som oversetter og kontaktperson. Første gangen vi møtte henne, sa hun vi måtte bare ta kontakt hvis det var noe vi trengte hjelp til. Hun stod til disposisjon hele døgnet, og hun mente det! Ellers hadde vi telefonisk kontakt nesten hver eneste dag. Enda skulle hun ønske hun var mer med oss, men det var vanskelig p.g.a. Daniel, deres 10 måneder gamle sønn.

Vi besøkte barnehjemmet Arken to ganger. Første gangen skulle vi få omvisning der, men den dagen regnet det så kraftig at gårdsplassen stod under vann. Derfor ble besøket utsatt til dagen etter. Da møtte vi ekteparet May Kristin og Gonzalo i en park like ved. Det var bedre å være der enn på barnehjemmet når det var så fuktig. Guttene hadde vannkrig og spilte fotball da vi kom. Derfra gikk vi til barnehjemmet. Det var veldig enkle forhold der sammenlignet med det hjemmet der vi hentet vårt barn fra. Men vi så hvilken enorm innsats Gonzalo og May Kristin gjorde. Vi så også endel av den kjærligheten de viste overfor guttene. Vi ble imponert over at det går an å drive et barnehjem med inntil 40 gutter på et så lite område, med så få rom og med så lite materiell. Det trengs virkelig et nytt bygg så snart som mulig. May Kristin fortalte om tomte som står klar og venter på nybygget som skal komme på den. Med hjelp fra barneverner i Norge vil det nye barnehjemmet bli reist. Selv fikk jeg ikke anledning til å se tomten denne gangen, til det ble tiden for kort.

Den andre gangen vi besøkte barnehjemmet, ble vi invitert dit for å høre og se noen av guttene spille boliviansk folkemusikk. Det var også en gruppe ungdommer der som på frivillig basis reiste rundt og underholdt på ulike institusjoner. Tre klovner fikk opp stemningen og tok noen gutter med på leker. Klovnespråk er jo internasjonalt, så vi syntes det var moro. Replikker og musikk gikk over høyttaleranlegg, så etterhvert som andre i gata hørte dette, kom de for å

se. Gonzalo tok imot dem med åpne armer. En gruppe av de eldste guttene spilte nydelig musikk for oss, de imponerte oss. Noen av de yngste guttene danset til. Det var virkelig moro og en berikende opplevelse. Gonzalo var sjåføren som hentet oss og brakte oss tilbake. Vi ble godt tatt vare på med de to i nærheten. Så det var vemodig å si adjø til May Kristin og Gonzalo den siste kvelden vi var i Cochabamba. Alt av klær og utstyr vi ikke skulle ha med hjem, overlot vi til May Kristin, så kunne hun dele det ut der det trengtes mest.

Vi tenker ofte på dem som fortsetter arbeidet i Cochabamba. Behovet er enormt, og vi må bare beundre de to og alle andre som jobber for barns og gatebarns vilkår der.

De trenger all vår hjelp og støtte.

Vi vil så gjerne takke

alle dere som støtter Arken med gaver. Vi kan bare ane det store hjertelaget som ligger bak. Ja, faktisk er dere medarbeidere som er med på å holde driften igang. Det er så mange anonyme givere som vi håper å kunne takke gjennom nyhetsbrevet. Mange takk.

Arken

1. årgang - 2. nr. juni 1999

Nyhetsbrev for barnehjemmet "El Arca De Jesus"

Kjære elever og lærere på Smiodden skole!

Vi har fått høre at dere har samlet inn ca. 36.000 kr. til El Arca De Jesus. På vegne av alle barna i Arken og oss voksne som har ansvar for dem, så vil jeg si:

Tusen hjertelig takk for innsatsen.

Vi ble så glade da vi fikk høre at dere hadde samlet inn så mye penger til barnehjemmet. Pengene kommer til å gå med til sement, murstein, o.l. for å bygge et nytt hjem til barna. Arkitekten har lovet å ha tegningene av det nye huset ferdig i løpet av våren. Da søker vi om byggetillatelse, og i begynnelsen av juli er det forhåpentlig bare å sette i gang med byggingen.

Vi kommer til å sende dere bilder etterhvert som vi bygger, slik at dere kan følge arbeidet. For tiden har vi 33 barn mellom 8 og 18 år i Arken. Huset vi bor i er gammelt og skrøpelig, og vi betaler 150 dollar pr. måned for å bo der. Vi har kun 4 soverom og et lite bad, et

lite kjøkken, en spisesal, "mini-kontor" og bod. Det er det hele for inntil 40 barn + voksne. Spisesalen blir brukt til lekserom, lekerom, TV-rom, etc. Så dere skjønner vi trenger så inderlig et nytt og større hus, med flere og større soverom, flere toaletter og dusjer, et praktisk kjøkken og leke- og lekserom utenom spisesalen.

Vi syns det er ekstra kjekt at det er barn fra Norge som hjelper barn i Bolivia. Det er ekte solidaritet mellom barn selv om de bor på hver sin side av jordkloden. Guttene som bor i Arken, er kommet hit fordi de har hatt det vondt og er blitt sviktet av voksne som skulle ta ansvar for dem. Noen er

foreldreløse, noen har rømt hjemmefra, noen er blitt levert til oss av barnevernet, o.l. Alle har vært vanskjøttet og har vært utsatt for en eller annen form for mishandling. De fleste guttene vil helst ikke snakke om fortiden og de vonde minnene. De er takknemlige for en ny start i livet! Og tro det eller ei: **så er de kjempeglade for å få gå på skole.** Mange av barna har mistet flere års skolegang før de kom til Arken. Vi jobber aktivt for at de skal gå ferdig grunnskolen og få en utdannelse etter de talenter og evner de har.

Aller beste hilsen fra barna i Arken, May Kristin og Gonzalo Miranda

På badetur med guttene

På pique-nique og badetur når anledninger byr seg. Det er stor stas. Da plasker og bader guttene hele dagen, og når de kommer hjem om kvelden sovner de som steiner.

Sent i går kveld kom jeg tilbake etter 4 uker i Cochabamba -- alle dager fulle av innhold og mening

.....

Det var godt å se igjen May Kristin, Gonzalo og lille Daniel. Alicia, eneste jente i Arken, er nærmest som familiemedlem å regne hos Gonzalo og May Kristin. I dag, 8. mai, fyller Daniel sitt første år med store festligheter for barna i Arken.

Gualberto har vært til god hjelp i Arken i snart 3 år. Han er en kjempefin medarbeider med mye ansvar, og nå er han fast ansatt. Han betyr mye både for barna og miljøet. Barna har utviklet seg og vokst på mer enn en måte. Jeg er mektig imponert over hvordan de utfører skolearbeidet. Selv har jeg arbeidet med barn i Bolivia i 9 år, men maken til fint leksearbeid som det i Arken, har jeg ikke sett. Stavanger Rotary Klubb lønner en lærer som hjelper dem, ikke bare med lekser, men med mye annet som gjør dem skikket til å møte framtiden.

Tomta som er innkjøpt for å bygge framtidens Arken, ligger svært bra til. Utrolig at de fikk den - etter forholdene - til den rimelige pri-

sen. Tomteprisene i nærheten av store byer er svært høye.

I disse dager starter arbeidet der ute opp. Bydelskommunen er svært positiv til alle Arkens planer. De har bl.a. tilbudt dem å leie kommunens gravemaskin til langt under vanlig takst.

Arken har også fått tillatelse til å bore etter grunnvann som det finnes rikelig av på tomten.

De to Inner Wheel klubbene i Bergen har gjort en enestående innsats. Tilsammen har de gitt flere tusen kroner til boring etter vann. Men enda må Arken ha inn flere tusen kroner for å dekke utgiftene til vannboringen.

Både store og små ser enormt fram til at et nytt hjem skal tas i bruk med alle nye muligheter det medfører.

Imens bruker de mulighetene som hver dag gir dem til å lære i livets skole og hjelpe hverandre videre i vansker og gleder.

Hilsen Kari Opsahl Haugsvær.

På bildet ser vi Kari Opsahl Haugsvær med sin datter Liv på fanget. May Kristin med to gutter som var bare midlertidig på barnehjemmet.

Innsamlingen til det nye barnehjemmet fortsetter

Det er en stor oppgave som mange tar del i, og det vil lykkes. I hvert nyhetsbrev som utgis, vil vi legge inn en giro som gjelder gave til å fullføre byggingen av det nye barnehjemmet. Alle beløp, små og store, kommer godt med til det store arbeidet.

Barnehjemmet Arken, Madlasandnes 83, 4045 Hafrsfjord

Gironr. er 3201 20 43707

Dessverre kan ikke Arken ta imot alle barna som kommer

Det vil bli en bedre situasjon når nybygget til barnehjemmet står ferdig

Vi har måtte avvise en del barn som folk har villet sette igjen i Arken. Et barneliv ser ofte ut til ikke å være så mye verdt i Bolivia. Foreldre eller pårørende gir gjerne fra seg barna for å slippe ansvaret og den økonomiske byrden. Det kan ofte være vanskelig for oss å se hvem vi skal ta imot og hvem vi skal avvise. Barn som blir mishandlet er som regel lojale mot foreldrene. Det kan gå mange måneder før de innrømmer at de har blitt mishandlet i hjemmet. Om barnet ikke blir fysisk mishandlet, så kan den psykiske skaden være like stor dersom barnet er vokst opp i et hjem der det er uønsket.

Et annet problem i Bolivia er den ustabile familiesi-

tuasjonen. Ekteskap og samboerforhold er ofte midlertidige forhold. En søskenflokk på 4-5 har sjelden samme foreldre. Dessverre går halv søsken og stepforeldre ofte dårlig sammen. Å behandle alle likt er et ukjent fenomen i den bolivianske kulturen. De voksne er ofte sjalu og mishandler barna som tilhører samboer eller ektemann fra tidligere forhold. Seksuelt misbruk er ganske utbredt og i noen kretser nesten akseptert. Hovedfaktoren til disse tragiske familiesituasjonene er uten tvil den høye prosenten med alkoholmisbruk i Bolivia. 95% av barna i Arken sier at det gikk galt i livet deres p. g. a. voksnes alkoholproblemer.

I hvert nyhetsbrev vil vi presentere skjebnen til ett eller flere av barna i Arken

Vi presenterer

Teodocio Concha, en av guttene på barnehjemmet.

I Arken fant han en ny familie og et nytt hjem.

Teodocio kom til Arken i april 1998. Han kommer opprinnelig fra Oruro. Han har en eldre og en yngre søster. Moren døde da Teodocio var bare 4 år gammel. Faren fant seg en ny kone som ikke ville vite av barna hans. Teodocios eldste søster ble da sendt til en familie for å jobbe som hushjelp, og den yngste søsteren ble plassert hos en gammel tante. Teodocio ble vanstelt og mishandlet i hjemmet. Han har også vært innom en del institusjoner. Da han ble 12 år fikk han beskjed av faren at det var på tide å komme seg ut i arbeid for å tjene til livets

opphold. Da kom en tante, som er hushjelp i Cochabamba, og hentet Teodocio. Hun har ikke anledning å ha ham hos seg da hun bor på "arbeidsplassen". Derfor kom hun til barnehjemmet Arken med Teodocio. Her ble han tatt hånd om, og han fikk begynne på skolen igjen.

Teodocio fant seg snart til rette i Arken. Han er en snill og følsom gutt. Det har vært sårt for ham å bli avvist av faren. Han har derfor et stort behov av kjærlighet. Han er flink på skolen og pliktoppfyllende i hjemmet. Teodocio er et barn man lett blir glad i, da han har en fin personlighet. Han er ellers fin og sterk.

